

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

Bestemmelsen er omformuleret i forhold til formålsbestemmelsen i den gældende lov, således at stk. 1 angiver lovens formål i bred og generel forstand, mens stk. 2 og 3 udtrykker formålet mere konkret.

Bestemmelsen i stk. 1 angiver herefter lovens hovedformål i bred forstand og under inddragelse af bæredygtighedsprincippet, således som det er kommet til udtryk i bl.a. Brundtland-rapporten og regeringens handlingsplan for miljø og udvikling. Herved får havmiljøloven en formålsangivelse, der er udformet på linie med formålsbestemmelserne i en række af Miljøministeriets øvrige love, som er revideret inden for de sidste par år, f.eks. miljøbeskyttelsesloven og naturbeskyttelsesloven.

Den foreslåede nye formulering er udtryk for, at man også når det gælder regulering af hensyn til havmiljøet anlægger en bredere indfaldsvinkel end for 12-14 år siden, da den gældende lov blev udformet.

I stk. 2, der mere specifikt angiver lovens formål, er det »objekt«, der skal beskyttes og de »subjekter«, der skal beskyttes imod, ligeledes beskrevet bredere end i den gældende lov.

Den gældende lov taler om beskyttelse af havmiljøet mod forurening med olie og andre stoffer eller materialer fra skibe og platforme. Det fremtidige reguleringsbehov, der omfatter »grænseoverskridende« forurening, som f.eks. luftforurening, fra skibe og platforme, bevirker at den gældende afgrænsning er for snæver, idet denne forurening i nogle tilfælde kun har mindre indvirkning på havmiljøet, men i stedet eller især kan påvirke atmosfæren eller natur og miljø på land. Som nævnt i de almindelige bemærkninger, kan der forudses internationale vedtagelser herom i løbet af de kommende år. Der lægges således med den foreslåede formulering op til en udvikelse af lovens anvendelsesområder.

Loven skal herefter regulere al forurening fra skibe og platforme inden for lovens territoriale gyldighedsområdet (jf. nærmere nedenfor under bemærkningerne til § 2). Den landbaserede forurening af havmiljøet og andre forureningskilder på havet, f.eks. havbrug, reguleres fortsat efter miljøbeskyttelsesloven.

I stk. 2 opregnes dernæst en række »beskyttelseskriterier«. Disse svarer til gældende lov og i øvrigt til kriterierne i de internationale havforureningskonventioner.

Efter stk. 3 skal loven endelig sikre opretholdelsen af et beredskab til indsats mod forurening på havet, på kyster og i havne. Dette svarer også til den gældende lov.

Til § 2

§ 2 er uændret i forhold til gældende lov, bortset fra et enkelt element, jf. bemærkningerne til stk. 3.

Lovforslaget finder herefter som hidtil anvendelse på skibe, herunder andre søbårne transportmidler og andet flydende materiel, bevægelige eller fast anbragte platforme samt luftfartøjer. Ved platforme tænkes primært på boreplatforme, men også andre havanlæg, som f.eks. vindmøleanlæg på havet, er omfattet af lovforslaget.

Udtrykket »danske skibe« skal forstås i overensstemmelse med skibsregistreringslovens og sølovens bestemmelser herom. Tilsvarende forstås ved »danske platforme« platforme, som er indregistreret i Danmark.

»Dansk søterritorium«, der udgøres af det ydre og det indre territorialfarvand, er defineret i kongelig anordning nr. 437 af 21. december 1966, som ændret ved kongelig anordning nr. 189 af 19. april 1978.

I overensstemmelse med almindelige folkeretlige principper om staters jurisdiktionskompetence og under hensyntagen til de folkeretlige regler om uskadelig passage vil lovforslaget gælde for alle skibe og platforme på dansk søterritorium, endvidere for danske skibe og platforme uden for søterritoriet samt for alle platforme, der befinder sig på dansk kontinentalsokkelområde.

Efter nr. 4 er også udenlandske skibe uden for dansk søterritorium omfattet af lovforslaget i det omfang, det er foreneligt med international ret. En sådan bestemmelse, som også findes i gældende havmiljølov, er nødvendig med henblik på muligt indgreb over for udenlandske skibe i internationalt farvand i overensstemmelse med den internationale konvention af 29. november 1969 om indgriben på det åbne hav i tilfælde af olieforureningsulykker og den protokol vedrørende indgriben på det åbne hav ved forurening af havet med andre stoffer end olie, som knytter sig til MARPOL-konventionen.

Efter indgrebskonventionen fra 1969, som Danmark er tilsluttet, og som trådte i kraft i 1975, kan en kyststat i tilfælde af alvorlig og overhængende fare for en olieforurening af kysterne som følge af en ulykke til søs træffe de nødvendige forholdsregler også uden for søterritoriet. Det samme princip er indeholdt i indgrebsprotokollen vedrørende andre skadelige stoffer end olie.